

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/136/2018
Identifikačné číslo spisu:	1212228688
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1212228688.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom 1 Boulevard Haussmann 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaného v parížskom Registri obchodu a spoločností pod. č. 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, advokátkou so sídlom v Martine, Hviezdoslavova 7, proti žalovanému H. G., nar. X. XX. XXXX., bývajúcemu v H., G., o zaplatenie 575,74 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 10C/261/2012, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. januára 2018 sp. zn. 8Co/3/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 24.septembra 2015 č. k. 10C/261/2012-165 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť predchodcovi žalobcu CETELEM SLOVENSKO a. s. sumu 575,74 eur s príslušenstvom a náhradou trov konania v sume 220,59 eur, všetko v pravidelných 50 eur splátkach splatných vždy do 20-teho dňa v mesiaci, počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok. Vychádzal zo zistenia, že žalovaný uzavrel s predchodcom žalobcu zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru z 18. 12. 2002, že sa zaviazal platiť pravidelné mesačné splátky v sume 35 eur, že so splatením svojej povinnosti sa dostal do omeškania viac ako 30 dní a že bol žalobcom na zaplatenie vyzvaný. Ku dňu 30. 11. 2011 sa celý dlh (jeho nesplatená časť) stal splatným vo výške, ktorá predstavovala žalovanú sumu a ktorá nebola medzi stranami sporná. Žalobe preto v celom rozsahu vyhovel, pričom umožnil žalovanému vzhľadom na jeho finančnú situáciu splácať plnenie v pravidelných mesačných splátkach. Rozhodnutie týkajúce sa výšky úrokov z omeškania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

2. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 16. januára 2018 sp. zn. 8Co/3/2016 na odvolanie žalovaného rozhodol, že pokračuje namiesto pôvodného žalobcu CETELEM SLOVENSKO a. s. , so sídlom v Bratislave, Panenská 7 s jeho nástupcom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom 1 Boulevard Haussmann 75009 Paríž, Francúzsko, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil a rozhodol o trovách odvolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil vecnou správnosťou odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“). V dovolaní uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom prípustnosť dovolania vyvodzoval z § 421 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Nesúhlasil s právnym názorom odvolacieho a prvoinštančného súdu, z ktorého pri rozhodnutí vychádzali. Konajúce súdy mali na vec správne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o odstúpení od zmluvy, v ktorom prípade sa zmluva od začiatku zrušuje a účastníci zmluvy sú povinní navzájom si vrátiť už poskytnuté plnenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré v tomto prípade zachovávajú právo na platenie úrokov a právo zo zmluvnej pokuty, zhoršujú postavenie spotrebiteľa, lebo idú nad rámec povinností podľa Občianskeho zákonníka. Navrhol preto rozsudok krajského súdu zrušiť.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že podľa jeho názoru krajský súd vec správne právne posúdil. Okrem toho namietal, že žalovaný dovolacie dôvody nevymedzil spôsobom uvedeným v §§ 431 až 435 C. s. p. Navrhol preto jeho dovolanie odmietnuť, resp. zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

6. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

7. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

8. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci žalovaný podal dovolanie pre nesprávne právne posúdenie veci a prípustnosť dovolania odôvodňoval ustanovením § 421 ods. 1 C. s. p.

9. Podľa § 422 ods. 1 písm. a) a b) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

10. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď vychádzajú z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy.

11. V preskúmvanej veci ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, teda o spor s ochranou slabšej strany,

pričom dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania do úvahy preto prichádza uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) C. s. p. Dovoláním žalovaný napadol výrok rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej o peňažnom plnení vo výške 575,74 eur (na príslušenstvo sa neprihliada). Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (31. 10. 2012) bola 327 eur (nariadenie vlády č. 343/2001, ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2012). Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom dvojnásobok minimálnej mzdy (654 eur). Prípustnosť dovolania žalovaného bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) C. s. p. vylúčená.

12. Najvyšší súd so zreteľom na uvedené žalovaným podané dovolanie podľa § 447 písm. c/ C. s. p. ako neprípustné odmietol.

13. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi úspešnému v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalovanému zaplatiť náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.